

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4Ek/1579/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120394931
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Belko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120394931.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: H. J. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, XXX XX, práv. zast.: Advokátska kancelária ECKER - KÁN & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Námestie Martina Benku 9, 811 07 Bratislava, IČO: 35 886 625, proti povinnému: S. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX, XXX XX, o vymoženie 10 750 EUR s príslušenstvom, vedenú súdnym exekútorom: JUDr. Richard Gibartí, so sídlom exekútorského úradu Konštantínova 6, 080 01 Prešov, IČO: 37 938 916, pod 274EX 434/21, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 08.10.2020 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky na základe exekučného titulu, uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/188/2014 zo dňa 08.01.2014 (ďalej len „exekučný titul“), pričom exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 20.01.2015 a vykonateľnosť dňa 01.01.2016. K návrhu tiež pripojil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 19C/197/2016 dňa 21.02.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/86/2019 dňa 17.02.2020, ktorým bolo určené, že právny úkon, ktorým previedol povinný majetok na tretiu osobu je voči oprávnenému neúčinný.

2. Vyšší súdny úradník uznesením zo dňa 19.10.2020 návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok povinného. Oprávnený podal voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie sťažnosť, ktorej sudca uznesením zo dňa 25.03.2021 vyhovel a vec vrátil vyššiemu súdnemu úradníkovi, aby vec znova preskúmal a rozhodol. Následne súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu poveril dňa 29.04.2021 vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Richard Gibartí, exekútorský úrad Prešov, so sídlom Konštantínova 6, 080 01 Prešov, IČO: 37 938 916, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 274EX 434/21..

3. Upovedomenie o začatí exekúcie si povinný prevzal dňa 13.05.2021 a návrh na zastavenie exekúcie podal osobne na exekútorskom úrade dňa 26.05.2021, teda v zákonom stanovenej 15 - dňovej lehote. V návrhu na zastavenie exekúcie povinný poukazuje na uznesenie Okresného súdu Prešov sp. zn. XOdK/XXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX (ďalej len uznesenie), ktorým bol na jeho osobu vyhlásený konkurzu. Podľa povinného z predmetného uznesenia jednoznačne vyplýva, že pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze sa voči dlžníkovi stávajú nevymáhateľné v rozsahu, v akom ho súd zbavil dlhov. Povinný ďalej uvádza, že pre nedostatok majetku došlo k zrušeniu konkurzu na jeho osobu, čo však neznamená zrušenie osobného bankrotu a teda povinný považuje svoje oddĺženie za platné a preto nie je možné na jeho osobu viesť exekučné konanie. Povinný zastáva názor, že oddĺžením došlo k zániku pohľadávky a preto nemôže byť uplatnená v exekučnom konaní. Z uvedených dôvodov preto povinný navrhuje zastavenie exekúcie.

4. Oprávnený v celom rozsahu popiera tvrdenia povinného uvádzané povinným v Návrhu povinného na zastavenie exekúcie a považuje ich za účelové, zavádzajúce a v neposlednom rade vytrhnuté z kontextu bez bližšieho priblíženia celej situácie. Povinný poukazuje na ustanovenie § 167v ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“), v zmysle ktorého sa „oznámením v Obchodnom vestníku konkurz zrušuje.“ Povinný bez logickej súvislosti preberá ustanovenia ZKR, tak isto aj bez ich hlbšej analýzy, resp. pochopenia. Povinný taktiež poukazuje na Uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa XX.XX.XXXX, sp. zn.: XODK/XXX/XXXX, zverejnené v Obchodnom vestníku pod č. XXX/XXXX dňa XX.XX.XXXX a na Oznámenie správcu dlžníka (povinného) zverejnené v Obchodnom vestníku pod č. XXX/XXXX dňa XX.XX.XXXX. Oprávnený tieto skutočnosti nepopiera, avšak obidve skutočnosti ako aj argumenty povinného uvedené v návrhu povinného na zastavenie exekúcie sú absolútne irelevantné a nepoužiteľné vzhľadom k právnomu titulu vzniku pohľadávky (funkcii pohľadávky), na základe ktorej je vedené toto exekučné konanie. Oprávnený v neposlednom rade dáva do pozornosti, že povinný pozabudol uviesť všetky ostatné skutočnosti/okolnosti týkajúce sa vymáhaného nároku, ktorý je predmetom exekučného konania. Na tieto skutočnosti resp. okolnosti oprávnený poukáže ďalej vo svojom vyjadrení. Oprávnený je názoru, že pohľadávka, ktorú vymáha nie je pohľadávkou v zmysle ustanovenia § 166a a ani pohľadávkou v zmysle ustanovenia § 166b. Naopak, oprávnený zastáva názor, že v danom prípade hovoríme o nároku podľa § 166c ods. 1 písm. h) ZoKR, a teda nároku vyplývajúceho z nepeňažnej pohľadávky nedotknutej oddĺžením (formou konkurzu). Oprávnený touto cestou uvádza, že si voči povinnému uplatňuje súdom priznanú pohľadávku, a to spôsobom - prikázaním pohľadávky postihnutím iných majetkových práv tretej osoby (I. R., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, XXX XX H., štátny občan SR) v zmysle ustanovenia § 93 ods. 1 písm. c) exekučného poriadku (vzhľadom k právoplatnému Rozsudku Okresného súdu Prešov v spojitosti s Rozsudkom Krajského súdu v Prešove). Exekúcia prikázaním pohľadávky predstavuje spôsob vykonania exekúcie, a to tak, že sa tretej osobe prikáže plniť túto pohľadávku priamo oprávnenému. Oprávnený teda zastáva vzhľadom k uvedenému v tomto vyjadrení názor, že pohľadávka je vymáhateľnou, reálnou a predstavuje podklad pre pokračovanie exekúcie. Oprávnený poukazuje aj na skutočnosť, že veriteľ má právo domáhať sa svojej pôvodnej pohľadávky z toho, čo z dlžníkovho majetku ušlo. Odporovateľnosť sa uplatňuje a posudzuje podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a nie je viazaná na trvanie konkurzného konania. Úspešný veriteľ (oprávnený) má potom právo na uspokojenie svojej pohľadávky z majetku tretej osoby (prikázanie pohľadávky), voči ktorej je úspešne podaná odporovacia žaloba (právoplatný Rozsudok Okresného súdu Prešov v spojitosti s Rozsudkom Krajského súdu v Prešove). Na základe vyššie uvedených skutočností oprávnený navrhuje, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

5. Súdny exekútor sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadril.

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučného poriadku“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods.2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodom podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

9. Podľa § 166h ods. 1 ZKR, oddĺžením zostáva nedotknuté právo veriteľa, v rozsahu svojej pôvodnej pohľadávky domáhať sa podľa Občianskeho zákonníka jej uspokojenia z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, a to aj vtedy, ak pohľadávka veriteľa je premlčaná, nevymáhateľná alebo nevykonateľná. Veriteľ má právo odporovať právnomu úkonu aj vtedy, ak by v konkurze vyhlásenom podľa druhej časti prvej hlavy bol inak oprávnený odporovať správca.

10. „Nevymáhateľnosť pohľadávky neznamená zánik práva na plnenie, ale len jej výrazné oslabenie. Dlžník môže plniť túto pohľadávku dobrovoľne a poskytnuté plnenie nie je plnením bez právneho dôvodu. Rovnako sú zachované práva na subsidiárne plnenia voči inej osobe, ak takéto právo je s pohľadávkou spojené. (K možnosti vymáhať pohľadávky voči tretím osobám pozri komentár k § 166e.) Na rozdiel od konkurzného konania podľa druhej časti zákona, správca nie je povinný zisťovať prípadnú odporovateľnosť dlžníkových právnych úkonov vykonaných pred vyhlásením konkurzu alebo pred určením splátkového kalendára, a preto zákon zachováva takéto právo veriteľovi. Veriteľ má právo domáhať sa svojej pôvodnej pohľadávky z toho, čo z dlžníkovho majetku ušlo. Odporovateľnosť sa uplatňuje a posudzuje podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a nie je viazaná na trvanie konkurzného konania alebo konania o určenie splátkového kalendára. Úspešný veriteľ má potom právo na uspokojenie svojej pohľadávky z majetku tretej osoby, voči ktorej bude úspešne podaná odporovacia žaloba. I keď zákon priznáva právo domáhať sa odporovateľnosti v rozsahu pôvodnej pohľadávky veriteľa, pohľadávku je možné priznať len v takom rozsahu, v akom nezanikla splnením v konkurze alebo na základe splátkového kalendára. Veriteľ môže úspešne podať odporovaciu žalobu aj vtedy, ak jeho pohľadávka je už premlčaná. Pohľadávky, ktoré podliehajú oddĺženiu, sú nevymáhateľné, a teda aj nevykonateľné. Pokiaľ zákon umožnil podanie odporovacej žaloby ohľadne pohľadávky, ktorá podlieha oddĺženiu, je odkaz v § 166h ods. 1 veta bezpredmetný. in fine Možnosť podania odporovacej žaloby sa teda neviaže len na tie pohľadávky, ktorým svedčí exekučný titul tak, ako to konštatuje právna doktrína a väčšinová judikatúra pre účely § 42a Občianskeho zákonníka.“ (komentár k § 166h ods. 1 ZKR)

11. Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. PL. ÚS 39/2015 zo dňa 01.07.2015 v súvislosti s ústavnou konformitou výkladu pojmu „vymáhateľná pohľadávka“ (obsiahnutého v ustanovení § 42a Občianskeho zákonníka) konštatoval, že neskoršia judikatúra najvyššieho súdu nezotrvala na tom, ako bol tento pojem interpretovaný v rozhodnutí R 44/2001 - napríklad v odôvodnení rozhodnutia z 30. júla 2009 sp. zn. 3 Cdo 61/2008 sa konštatuje, že „vymáhateľnou sa rozumie taká pohľadávka, ktorej splnenie možno vynútiť exekúciou, t. j. pohľadávka, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno nariadiť exekúciu. Obdobne najvyšší súd v odôvodnení rozhodnutia z 23. novembra 2011 sp. zn. 5 Cdo 188/2010 uviedol, že „vymáhateľnou pohľadávkou v zmysle § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka sa rozumie tak pohľadávka, ktorá bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím alebo iným titulom, podľa ktorého možno nariadiť výkon rozhodnutia - exekúciu“.

12. Samotné vyhlásenie konkurzu na majetok povinného nemá v danom exekučnom za následok nemožnosť vedenia exekučného konania, tak ako to predpokladá ustanovenie § 166h ods. 1 ZKR. Súd oddĺženie povinného nespochybňuje. Oprávnený však v tomto prípade disponuje exekučným titulom priznávajúcim mu pohľadávku, ktorá sa po oddĺžení povinného stala nevymáhateľnou, no oprávnený zároveň úspešne odporoval úkonom povinného (dlžníka). Súd konštatuje, že oprávnený disponuje právoplatným súdnym rozhodnutím o neúčinnosti právnych úkonov povinného voči oprávnenému, ktorými povinný preukázateľne ukrátil uspokojenie pohľadávky oprávneného.

13. Súd v súvislosti s potrebou aplikácie ustanovenia § 166h ods. 1 ZKR na zistený skutkový stav za účelom prijatia správneho právneho posúdenia oprávnenosti a dôvodnosti predmetného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie poukazuje na nasledovné: Oprávnený ako veriteľ má právo domáhať sa uspokojenia svojej pôvodnej pohľadávky podliehajúcej konkurzu z toho, čo z majetku povinného ušlo, pretože odporovateľnosť sa uplatňuje a posudzuje podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a nie je viazaná na trvanie konkurzného konania. Oprávnený ako veriteľ, ktorý s úspechom odporoval úkonom dlžníka, má potom právo na uspokojenie svojej pohľadávky z majetku tretej osoby, voči ktorej bola úspešne podaná odporovacia žaloba (t.j. z majetku I. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, XXX XX H., získaného titulom kúpnych zmlúv od povinného, ktoré boli právoplatným rozhodnutím súdu určené ako neúčinné voči oprávnenému). Napriek skutočnosti, že pohľadávka oprávneného z dôvodu že podliehala oddĺženiu povinného, je zo zákona nevymáhateľná, a teda aj

nevykonateľná, s poukazom na predmetné ustanovenie § 166h ods. 1 ZoKR, táto skutočnosť nebráni zákonnej možnosti podania odporovacej žaloby (ako to spravil aj oprávnený) ohľadne takejto pohľadávky sice podliehajúcej oddĺženiu, avšak oddĺžením nedotknutému právu oprávneného domáhať sa v rozsahu tejto pohľadávky jej uspokojenia z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z majetku povinného.

14. Súd ešte dodáva, že ustanovenie § 166h ods. 1 ZKR predstavuje osobitné ustanovenie vo vzťahu k ustanoveniam § 166b, § 166e ods. 2, § 166e ods. 4, § 167e ods. 1 a § 167f ZKR, v rámci aplikácie ktorého sa uplatňuje princíp *lex specialis derogat legi generali*. Predmetné exekučné konanie má byť totiž vykonávané vo vzťahu na dosiahnutie účelu uspokojenia pohľadávky oprávneného, a to výlučne z majetku, ktorého sa odporovaný právny úkon týkal.

15. Na záver súd uvádza, že nárok oprávneného voči povinnému uplatnený v tomto exekučnom konaní bude uspokojený len z majetku, ktorý oprávnený úspešne odporoval. Rozsudkom Okresného súd Prešov sp. zn. 19C/197/2016 dňa 21.02.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/86/2019 dňa 17.02.2020 totiž bolo určené, že právny úkon, ktorým previedol povinný majetok na tretiu osobu je voči oprávnenému neúčinný.

16. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dôkazným prostriedkov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnemu záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinný nepreukázal súdu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a preto súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.